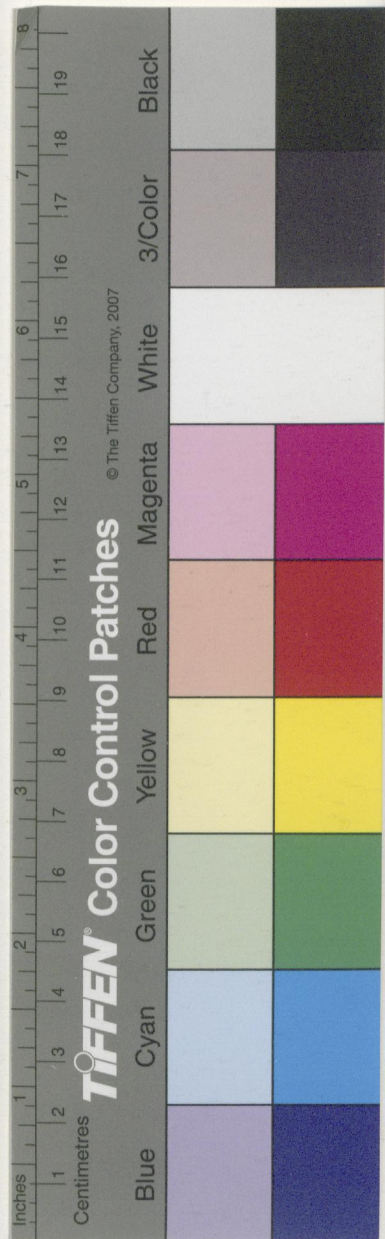

hafva vi denna tid fått glädja
oss åt, att så småningom få laga
oss i ordning att begifva oss ut,
till våra kära seppor och vänner
på Björkudden. Men den glädjen
får vi ej i år, och det är för oss så
innerligt ledsamt att ej kunna
göra det. Ja! så, så ledsamt blir det
och ^{en} mycket stor saknad att ej få
vara tillsammans hos eder; och i
edert trevliga hem fira julen,
kanske den sista i lifvet, om det
så är Guds vilje, det vete vi ^{doch} ej.
Så vändeligt voligt det nu vore att
under Julhögstiden vara hos er,
så tycker jag ändå, att det är det
rättaste att vi ej komma. Jag
har nog mycket tänkt derpå
men finner ^{ändå} att det är bäst så.
Jag tycker, att när jag är så här
skrattig, och rucka "ibland", så
är ju bäst vara i hemmet med
alla mina krämpor, och ej fara

våra öfver eder, och julen sedan ju, det loofar jag, och
öröskad af att åter åter se er igen, och att åter se er igen.

till eder, och större en julfröjelse, nog
är det ju så det rättaste, och jag klag
så nöjd när jag kom till det be-
slutet, ehuru vårt delvar, att ej
i år kunna vara hos eder. Tack!
nu är engång min egen Emelie för,
att ni ville ha oss, men det är nu
testamt att vi blifva hemma denna
julhelg, men om Herren ännu
gifver lite bättre krafter och helso,
så kanske få vi frändes träffas.
Jag gläder mig äfven åt, att flickorna ej
behöfver flytta sin sitt rum utan
ha det i fred, och den likaså får
hafva förmaket oinkräktat, och
der skulle vi stört dig, det är säkert.
Derför är allt så bra nu då vi håll
hemma, när man ej är rask, inte
sen de förra år engång. —
Ludvig har varit god och beatt oss på
julaften, nog äro vi gerna der ^{och} om
jag då orkar dit, men heldre ha,
de vi varit på B. udden, som för.

Du hörd väl af Eva att Lina i onsdags
var rest till Bergä, för em morgon och
kom hem om afton, kort ^{tid} ~~var~~ ^{blev} att
dröja der, men hon ville ej dröja, och
kunde ej heller för sitt arbete. Lina
rester ju för att lämna dockskäpet åt
barnen, samt städa det i ordning. Det
blef en sådan glädje för dem, och det
en glada stämning efter det andra
härdes. Barnen fick vara med vid
uppstädningen, och det var så roligt,
när en val efter den andra kom fram,
så att nog tycktes det vara välkommet.
Lina har ju ingen ^{gul} ~~trötthet~~ i sin tjänst,
de få vara enn både julaftonsdag och
äfven troldje dag, jul och sedan alla
hvardagar. Ett paket medföljer till
dig, det är några klappor ifrån Nyby
som du är glad och tar hand om.
En bredd duk som Lina skickade
med Lina att lämna Eva, som hon
lät färga i Bergä är äfven med.
Nu slutar jag ty jag är lite tröttig.

